

Q. N. 352, 50.

II u
1175

FACULTATIS MEDICAE
 IN ACADEMIA VVITTENBERGENSI
 SENIOR ET H. T
 DECANVS
 GEORGIVS AVGVSTVS
 LANGGVTH D
 PATHOL. ET CHIRVRG. P. P. O
 PANEGYRIN MEDICAM
 AD D. IX. MAIL. CIO IO CCLXIV
 H. L. Q. C
 HABENDAM
 INDICIT
 DE
 INCREMENTIS FVTVRI POPVLI
 PRAEFATVS

Q. B. V.

Subita sane fuerunt ac mirabilissima, sed non laeta omnino, futuri incrementa populi, quae Deucalion quondam cum sua Pyrrha, Cadmusque, Thebarum deinceps conditor, ut fabulose poeta *) cecinit, conspexere. Et illi quidem, post vniuersae terrae in aquas conuersionem, vnica relicta hominum exempla, iactis sua post vestigia magnae parentis ossibus; hic autem, letatis a Martio angue exsilii comitibus, motae terrae dentes supponens vipereos: vtrique, fauricium Dearum monitis artem, edocti, generis humani damna breuissimis reparandi momentis. Equidem nos, sapienter tandem soluto grauissimo septem annorum, eoque crudelissime gesto, bello, nunc sapere et ad frugem redire audentes, tam subita, neutiquam, aut monstrosa, anhelamus futuri populi incrementa, sed prospere tamen et conuenienter naturae succedentia, prorsumque laetiora. Quid grauius enim putemus ferendum, quid lacrymandum magis experiamur, quam funditus euerfas nostras, quam depopulatas, prouincias, tot centenis millibus incolarum, aut omnino trucidatis, aut mutilatis plurimum, aut ad aeternas seruitutes, omnium miseriarum complementum, inhumanissime abstractis? Possumus omnibus rebus aliis facilius carere, defectus illarum aliunde supplere, aut citius tamen illas reparare: sed hominum iactura est omnium funestissima, et plurium saepe seculorum

* 2

rum

*) Ovid. *Metam.* I. 318. seqq. III. 101. seqq.

rum decursu refarcienda aegrius. Quid? quod omnis prope annonae difficultas maximam partem, vltimoque, hominum deberet infrequentiae, manuumque laborantium defectui. Nullum igitur capiendum est prius, nullum acrius agitandum, consilium, quam, quo praesentis populi conseruetur, augeaturque, numerus, futuri autem incrementis modis omnibus prospiciatur.

Cui nutanti patriae saluti quem ad modum variis, blandioribus, acrioribusque, subueniendam est remediis, ipsaeque Themidis Palladisque artes in subsidii societatem aduocandae sunt, exempla nobis Deucalione, vt vidimus, Cadmoque, praeuentibus: sic Apollineis operantes artibus, de re praesenti vel maxime esse audiendos, nec, quod sani solemus facere, monita eorum delicate fastidienda, nemo iuerit inficias. Qua spe freti, hoc idoneo loco nostras quoque nos conferemus symbolas, iis, quae ad populum praesentem pertinent, generatim praemissis, futuri populi rationem cum primis habituri.

Ante omnia igitur, quum fortes creentur fortibus, nec feroces aquilas imbelles generent columbae, in id videtur elaborandum strenue, vt ciuium, futurorum parentum, salus, corporis animique sanitas, in tuto collocetur, et, quidquid ipsi possit esse offensionis, procul remoueatur: ne progeniem mox daturi sint ipsis sibi vitiosorem. Cuius prouisionis, curaeque prophylacticae, tanto maior esse cernitur necessitas, quo plures caussae, ad vtramque hanc sanitatem, infirmandam ac labefactandam, hactenus concurrerunt, atque etiamnum concurrunt; quas, omni numero fideque maiores, praestat, silentio premere, sique possit fieri, ex animis hominumque memoria penitus eradicare. Non illas autem esse imaginarias,

narias, sed longe potentissimas, satis esse documento poterunt varii illi, huc dum populariter grassantes, plurimum anomali, et a suo genio recedentes, morbi, totque subitae, inopinae, et publicos adeo luctus adferentes, acerbae mortes, funestique, leuiorum etiam visorum, morborum exitus. Scilicet afflavit nos, ceu lenti tabe veneni, exitiale bellum, longe lateque dispersum; utque Mærius ille anguis, toto corpore veneno tumens, Cadmi comites: sic halitu suo nigro nos et auras infecit nostras, ut plerique omnes corpora nunc circumferamus, languida, pristino destituta vigore, disposita igitur ad recipiendas facile omnis generis aegritudines, mediocribus etiam, totiesque superatis ante, malis, crescente metu, fatisciente animo, tanto facilius, tanto certius, succubitura. Quibus disponentibus, et occultum in visceribus virus, paulatim euoluentibus; causis, quot non accedant continuo manifestae causae, aegritudines, molestiae, moerores, meliorum desperationes temporum, animos exedentes, curisque conficientes, et partem ullam liquidae liberaeque voluptatis ut gustare possimus, impediunt! Atqui his vnica, a coelesti consolatione si discesseris, sed efficacissima, opponi medicina potest, quam CICERO *) nobis hac praescribit formula: *Vt enim, cum cibo et portione fames sitisque depulsa est, ipsa detractio molestiae consecutionem adfert voluptatis: sic, in omni re, doloris amolitione successione voluptatis efficit.* Tam spectatae virtutis remedium nostris in officinis non prostat.

Ut causae istae, partem physicae, partem morales, spes pulchras inchoare, et legitima festinare connubia, prohibent; quo ipso futuri incrementa populi sua natura magnopere retardantur: sic tanto dolendum magis est, si, ad vota, iam suscepta proles, laeteque adolescens iuuentus, brevis vitae sortitur spatium,

* 3

*) De Finib. bon. et mal. l. 13.

spatium, et dira rapitur morborum tyrannide. Quot acer-
 bis enim infantum funeribus, singulis annis, ingemiscendum
 est? Quantus eorum numerus, ex dentitione difficili, male
 iudicata conuulsionum causa, morbillis, variolis, denique,
 verissima illa tenerae aetatis adolescentiumque peste, die non
 suo extinguitur, et, quas modo acceperat, auras, iterum ex-
 spirat? Habemus saepenumero, quare de nostris conquera-
 mur infortuniis, si quod malum, non sua natura, sed casu
 fortuito, sed ex accidente, quod dicitur, omni arte nostra plus
 tandem valere experimur; quorum modorum numerosa tamen
 est varietas. Augetur conquerendi argumentum, si eius
 modi curandus nobis offertur morbus, qui utique sua natura,
 vulgo non intellecta, fonticus, periculosus, malignus, suo
 iam nomine inuisus ac terribilis, est; qui omnem assiduita-
 tem artemque eludit, omni virtute remediorum maior, per-
 raro curatur, plerosque omnes frequenter iugulat. At,
 longe peius nos habeat, oportet, ubi, veluti ex volunta-
 te aegrotantium, aut adstantium consiliorum nutu ac
 sapientia, perperam facere medicinam cogimur; ubi specta-
 tissimae, praesentissimae, virtutis remedia respuuntur, reiici-
 untur; ubi medendi methodus, a more maiorum, a recepta
 doctrina, et praeiudicatis opinionibus, recedens forsitan, inui-
 diose perstringitur, in suspicionem adducitur, ad orem omni-
 no proscribitur damnaturque. Quis non miretur, imo quis
 non dolenter potius ferat, in puerili aetate, venaesectionem;
 ut hoc utar, nimium timeri adhuc? quam toties tamen, in
 dentitione difficili, grauissimis stipata conuulsionibus, miraculi
 instar, praesentaneam, diuinam, tulisse opem, expertus con-
 firmat SYDENHAMVS, grauissimus auctor. Quis est, qui ne-
 get, ut hic, sic in variolis quoque, saepe hanc indicari
 sanguinis ventilationem; in his, aliisque id genus morbis, ano-
 dynorum, opiatorum, haud raro requiri virtutem, enematum
 adpli.

adplicationem summe deprehendi necessariam? Quae illa res est, quae cuiusquam animum in hac caussa dubium facere possit? Nihil tamen fecius, saepe multumque vidimus, audiimusque, saepe deinceps audituri, haec cane peius ac angue vitari, hocque praerextu, ne fatum dicatur praecipitatum, ineuitabili, funestoque suo fato relictos fuisse, seruandos vique, quam plurimos infantes. Quod, proh dolor! quotidie, sed impune fit, cum maximo rei publicae detrimento. At, quanto maiores ac numerosiores publice conquerendi caussas, his diebus nacti sumus, quibus vidimus, non sine lacrymis ac iusta indignatione, grassante variolarum satis benigno licet genere, tot infantum tamen elata densataque funera, non morbi extinctorum malignitate, non artis quadam impotentia, sed aut calidissimis remediis ac regimine, contra toties repetita candidissima consilia ac monita, amicas etiam obiurgationes, violenta quasi manu, peremptorum, aut turpiter neglectorum prorsus, artis periti consilio auxiliouae, siue omnino non, siue nimium tarde, flagitato! Indolentia, profecto, pertinacia, animorumque durities, sine pari, antiqua illa, et ante bellum quandoque notata, nunc multum adauctior, publica animaduersione ac vituperatione dignissima! Proprie dixeris de huius farinae parentibus, quod festiue admodum de Deucalionea illa, ex duro silice suscepta, profapia, tanquam de suis maioribus, poeta: *)

*Inde genus durum sumus, - - -
Et documenta damus, qua simus origine nati.*

Vt ingenue fatear, nullum noui potentius remedium, quo certius promoueatur futuri populi incrementum; quo iam natae, succrescentique, in spem patriae iuuentuti, melius in vitae pro-rogationem ac longitudinem consulatur, quam primarium hunc, haec aetati insensissimum, hostem suo gladio iugulandi,
nunc

*) *Metam.* I. 414.

nunc factam nobis, afferamque, opportunitatem. Habeo variolas certissimum, tutissimum, variolarum remedium; habeoque, donec tam prosperis, et fidem fere superantibus, successibus stipabitur; donec experientia, alterum artis nostrae fulcrum, ipsius alterius, rationis, fundamentum permanebit. Nihil moueor rationibus, quae aliunde depromuntur, quam ex ipso fundo nostro, quam ex principiis physicis ac obseruationibus medicis. Viderint illi, qui inoculationem variolarum, operationem chirurgicam, alienis adgrediuntur armis, quo suas, quas faciunt, *μετάβασες εἰς ἄλλο γένος*, suas accidentis fallacias, Dialecticis excusent. Inter partes philosophiae, morales, quas dicunt ac naturales, vera non potest esse repugnantia. Innititur variolarum insitio summo probabilitatis gradui, ad fastigium demonstrationis, ad certitudinem, qui proxime adsurgit; in quo possumus secure acquiescere; in quo omnes, artis experimenta facientes, alias vbiq̄ue acquiescimus. *Opinionum commenta*, quod CICERONIS *) est iudicium, *delebitque dies, naturae iudicia confirmat atque confirmabit.*

Proxime coniungenda est, cum hac morborum virulentia, scelestissima illa et execrabilis hominum, matrumque praesertim impiissimarum, saeuitia, qua non tantum vitae prolis, in vtero necandae, insidiantur, sed ipsi nunc in lucem prodire paranti, impubique eius corpori, quale posset impia Thracum mouere pectora, sanguinolentas manus mox iniiciunt, vitamque inuite datam, ipsi iterum longe scelestiores eripiunt. Quam dulcius nihil hominum generi a natura datum sit, quam sui cuique liberi; quumque ferae bestiae pro suo partu ita propugnare soleant, vt vulnera excipiant, vt nullos imperus, nullos ictus, formident: **) dubitari omnino de tam nefandi criminis perpetratione posset, nisi tot numerosa infanticidiorum exempla continuo intercederent, multo pluribus, quod facile conici-

*) De Nat. Deor. II. 2

**) Cic. Qu. Tuscul. V. 27.

conicitur, iniecta humo, vltoris cognitioni manuique subtra-
ctis. Nullam legem contra parricidas SOLONEM tulisse, *δὲ
τὸ ἀπελπίσαι*, quia hominem tam atrox vique facinus au-
dere posse desperasset, accepimus; *) soletque alias impunita-
tis spes maxima saepe esse peccandi illecebra: **) at nostris in
hominibus hos rabidos compescere mores, hunc animorum
furorem, hanc immanem crudelitatem, neque vltima poena,
tories statuta et repetita, reprimere potest. Sed, quid mi-
rum? Non est timor diuturnus magister officii; et, *quid fa-
ciat is homo in tenebris*, recte rogat CICERO, ***) *qui nihil ti-
met, nisi testem et iudicem?* Quam igitur esset oprabile, vt re-
ligione, vt patriae amore, ducti ac compulsi tandem, prae-
clara sapientissimorum populorum instituta aliquando imite-
mur, et *κοροροφεία*, hoc est, eiusmodi hospitia instituamus,
in quibus derelicti a parentibus infantes, viuique expositi, pu-
blicis alendi sumibus, excipiantur; totque adeo violentae
mortes, totque sumenda ab infanticidis vltima supplicia, aver-
tantur; quod patriae multis praeterea nominibus salutare fo-
ret, et populi futuri incrementum mirifice iuuaret.

Haec omnia tamen consilia atque instituta, promouendo
futuri populi incremento satis in se idonea, facileque parabilia,
longissimis post se interuallis relinquere videtur ipsum artis ob-
stetriciae incrementum, vt turpiter haecenus neglectum, sic
tanto diligentius et quibuscumque demum modis ac impensis,
prouehendum, ac suo appropinquandum fastigio. Nullis
haec caussa argumentis indiget, quum sit proh dolor! plus
satis euidentis, et ab omnibus iam diu in piis habeatur deside-
riis, fundi huius nostri calamitatem, cum reipublicae perni-
cie adeo coniunctam, scientibus lacrymantibusque. Quum-
que maioribus ac summis hic opus sit auspiciis, spesque afful-
geat, non omnino nulla, etiam his patriae desideriis ac preci-
bus suo tempore ac modo sapienter occursum iri, nihil est, cur
caussae

**

*) DIOGEN. LAERT. in *Vita*.**) CIC. pro *Milon*, c. 16.***) *Id. de Legib.* c. 14.

causae huic peroratae ulterius inhaeream, et manus quasi obstetricantes ipsi commodem. Donec igitur publicae scholae erudiendis obstetricibus aperiantur, grauidarumque ac puerperarum demortua corpora, renouatae legis auctoritate, crebrius inspiciantur, praeter institutiones huius artis, ex aliquo tempore in lucem emissas, *Virorum Clarissimorum, ROEDERERI, THEBESII, HENKELII*, nostra eruditorum et vernacula lingua docte pleneque conscriptas, equidem optarem in primis euolui ab literatis et Magistratibus, diligenterque legi, Medici obstetricii Batauini, doctissimi, candidissimique, *HENRICIA DEVENTER, Operationum chirurgicarum, nouum lumen exhibentium obstetricantibus*, Partem alteram, *Lapidem Lydium et Chypeum Obstetricum* complexam; vbi simul agitur de necessitate inspiciendi cadauera mulierum, in partu defunctorum, non enixofetu, vt appareat, an obstetrix causa fuerit cladis matris et fetus. Nullus enim dubito, quin, auctoritate et grauitate magni huius in arte sua, et egregie cordati, viri, quamplurimi suo ex veterno excitentur, nostris monitis ac consiliis lubenter accedant, tantoque ardentius, promotio artis huius incremento, ipsi quoque futuri populi incremento efficaciter consulere ac patrocinari festinent.

Idem hoc nobiscum et cum bonis omnibus, quibus patriae communis salus, vitaeque et prospera valetudo praefentis ac futuri populi, curae cordique est, vehementer optat,

VIR NOBILISSIMVS ATQVE DOCTISSIMVS
CHRISTIANVS FRIEDERICVS OTTO
GROSS - MILCKAVIENSIS

MEDICINAE CANDIDATVS DIGNISSIMVS
 qui, hoc cum primis consilio, vt omni digni nostrae, sic obstetriciae non minus, exquisitas nactus opportunitates, diligentissimam nauauit operam, vtramque, quod bene ipsi feliciterque cedat, deinceps coniuncturus ac ornaturus. Cuius quidem vitae ac studiorum rationes haec tabula, L. B. pluribus Tibi exponit:

Ego

Ego CHRISTIANVS FRIDERICVS OTTO, in vico Gross-
 milkau prope Rochlitzium A. R. S. cl. lo CCXXXV. e parente
 integerrimo IOANNE GOTTLIEB OTTO, eiusdem loci Ludimagi-
 stro, et matre honesta, IOANNA DOROTHEA HOFFMANNIA,
 natus sum. Qui optimi parentes, non minus exemplis, quam do-
 ctrina, pietatem atque bonos mores sollicitissime animo informantes,
 tantum in me educando posuere curam, ut horum fidem nullis vnquam
 satis praedicare possim praeconiis. Inter eos, quibus post parentes
 gratissimam debeo mentem, primum obtinet locum Vir plurimum
 reuerendus, M. WERNERVS, sacri, qui Christo colligitur, coetus
 Grossmilkauiensis pastor meritisimus, quem imprimis studiorum
 meorum auctorem colo atque veneror. Institutioni virorum clariss.
 GERLACHII, cuius singularis in me amoris memoriam nunquam
 non retinebo; NEVNHOEFFERI et PÜTSCHELII, in schola Rochli-
 zensi praeceptorum fidelissimorum, solidae tum iraditus fui. Ao.
 1747. ad scholam, quae Chemnitii floret, dimissus, sub praecepto-
 ribus, ad cineres usque deuenerandis, KREBSIO et HAGERO, in literas,
 quae ab humanitatis nomen habent, incubui. Hinc ad altiora edif-
 cenda animum adcingens ao. 1754. Vitembergam me contuli; Ibi-
 demque a Magnifico LANGGVTHIO ciuium academicorum numero ad-
 scriptus dum fui, praecipua cura in philosophicis versabatur mea,
 in quibus imbibendis Cel. HILLERVM habui ducem. Tum et simul Vi-
 rorum summe venerabilium, HOFMANNI et WEICKHMANNI, cui et nunc
 noua atque peculiari beneuolentia obstrictus sum, theologicis inter sui
 lectionibus. Verum me recondito quodam ad medicinam instinctu
 adlici cum sentirem, auspiciis prouidentiae diuinae me huic totus
 dedi studio. A mathefi igitur et physica incipiens, B. WEIDLERI et
 BOSII, cathedras accessi. Rem Herbariam, Physiologiam, ut et Osteo-
 logiam ab Exper. BOEHMERO edoctus sum, et ex ore Exper. LANGGV-
 THII Physiologiam et Pathologiam accepi; quos et praeceptores fidelis-
 simos et paruos optimos sum expertus. Studia tum ulterius exco-
 lendi gratia ad celeberrimam Lipsiensem vniuersitatem accessi,
 cum Magnif. CRVSIVS Academiae teneret fasces. Hic scholas virorum
 Cell. GELLERTI, WINKLERI, BOSII, PLAZII, QVEMALZII, HVNDERTMAR-
 KII et LVDWIGII frequentavi. A. 1757. Goettingam petii, vbi ex institu-
 tione Cell. ZINNII, HOLLMANNI, ROEDERERI, BRENDELII et RICHTERI
 profeci.

profeci. Tam perdurante bello, patriam tunc deuastante, securiorem atque faciliorem studiis meis cum quaererem locum, Argentoratim concessi, diuina ductus providentia; ubi quinque fere per annos, insigni Patronorum beneficentia ac liberalitate, suffulto, studiorum curam sum minore cum difficultate continuare mihi licuit. Inter permultos, qui me suo ornarunt patrocinio atque beneficiis, eminenti Viri Ill. atque Excell. STOEBERVS, SILBERRADIVS, SCHOEPFLINVS, a DIETRICH, BERNARDVS, tum fidelissimi in omni Medicina praeceptores: BOECLERI, SACHSIVS, SPIELMANNVS et PFEFFINGERVS; prae omnibus vero venerabilis senex, Cel. FRID. in artis obstetriciae tam theoria quam praxi versatissimus dexterrimusque, qui me studiis, institutione fideli et consiliis, non solum iuuant saluberrimis, sed etiam singulari munificencia egestati occurrens, sibi me ita obstrinxit, ut nunquam gratias sat agere, habere aut reddere, possim. In Xenodochiis Argentinensibus multum atque multum sum versatus, et in clinicis et in chirurgicis ducibus usus FRID, SACHS, GVERIN, PARIS, LERICHE, cet. Practicis et Chirurgis felicissimis, multa dignissimaeque notati vidi et obseruaui. Tandem feliciter in patriam redax factus, ad summos in Arte adspirans honores, iam Mense Ianuario huius anni nomen meum apud Inchoam Facultatem Medicam professus sum, impetrataque Principali venia, Inauguralem Dissertationem a me conscriptam, sine Praeside defendendi, Wittenbergam reuersus, die XXX. Aprilis consuetum pro Candidatura examen subii, in numerum Candidatorum deinceps receptus.

Huic igitur solemnitati ab Ordine nostro dictus est dies XI. Mens. Maii, quo, auspiciis diuinis, sine Praeside, Dissertationem Inauguralem, de *Procidentiis Vterinis*, in Auditorio maiore, horis ante et post meridiem confueris, cum laude, quod certi confidimus, ruebitur. Quam ob rem vos, RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICE, PATRES CONSCRIPTI, ANTI-TITES OMNIUM ORDINVM SPECTATISSIMI, COMMILITONES ITEM GENEROSISSIMI NOBILISSIMIQUE, qua decet, obleruantia et humanitate rogatos volumus, vt hanc Panegyrim frequentes fauentesque ornare beneuole velitis.

P. P. in Acad. Wittenbergensi, die XXX. Aprilis, A. R. S. MDCCCLXIV.

EX OFFICINA GERDESIANA.

G. N. 352, 50.

II u
1175

FACULTATIS MEDICAE
IN ACADEMIA VVITTENBERGENSI
SENIOR ET H. T
DECANVS

VGVS TVS
TH D

VRG. P. P. O
MEDICAM

IO IO CC LXIV

C
A M
F

TVRI POPVLI
VS

MECA
IANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(BAALLE)

